

לפי
אני

בגד כפת רפין לעולם חוץ מן אוגירה ופסיק ורחיק ורתי מרחיק ומפיק ושתי חזותות צבותות וזה
הוא פירושן אוגירה ישבה שבע מלות ארבעה מהן בשירת היס כי גא... מה וחברו מי במכו נאדר
ידמו כאבן והד בירמיה נלחתי פלפלולא אוכל והד בישעיה ושמת' בדכד שמש וחד בדעא וחפמה
כחמת אהין הללו המלות סמוכין לאויה ואין על תיבה ראשונה אמשרת והן בדגש ונקראין אוגירה
ואין להם טעם אא קבלה היא ביד הסופרים איש מפי איש ויש מלות אחרות יש בהן חלוק בין הסופרים
מקצת אומרים דגש והן בכלל אוגירה ומקצת אומרים רפי והקורה רשאי בהן והן כמו עם זו גאלת
הקוף הן הלוא כגעת בה רוח הקדים וכן ויעש יוכעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר וכן ויהי פשמע
ויהי כאשר תמו והיה כי יבאו עליך ויהי פראותם ויהי פהו ציאם ודומ כולם חלוק והקורה רשאי בהן
בתיק כשיהיה בין מלת אויה ומלת בגד כפת פסיק בין שני התיבות תהיה אות בגד כפת דגש כמו
עשן פלה יוסף יוי על עמו פהם ודומ וזה חוק לעולם לא ישנתה רחיק הוא הדוחק
שיהיה בין שתי התיבות והוא שלא יהיה בין מקום טעם מלה ראשונה ובין טעם תיבה שניה
אם מלך אחר בלבד לפי כך נדחק הטעם על הטעם ותצא בדגש כמו ואע"ה צם וענתה פי והג' ית
פלו ועבדיך באו ודומ וכן יבוא הרחיק במלה שאין בה טעם כמו מהתאמר ומהתעשה מהברי ומתבר
בטני ודומ וזו שאמרנו שאם לא היה בין טעם ראשונה ושניה לא מלך אחר בלבד יהיה דגש והוא שיהיה
אונו המלך קמץ ודחוק ואם היה זולתי הקמץ יהיה דמי כמנהגו כמו אשר הורדתנו כו או היה קמץ
ולא היה דחוק הרי הוא רפי כמנהגו כמו לא היה צם עוד רוח ודומ עד שיהיה קמץ ודחוק אתי
מרחיק הוא הפך הרחיק שהרחיק קירוב טעם לטעם ואתי מרחיק לפי שנתרחק בין טעם
ל טעם מלטים הדכה בא הטעם הראשון ודחק כל המלכים והשליכם עלאות הטעם השני
כאבני בלסטא כמו הוא ענה בית הלמתיים תעשה פלא סודה שבהפה ואלכה אחריה ואררשה בה ודומ
מפיק הוא שיהיה אות האויה יוצא בלשון ואינו נח כמו מחציתה בבקר בצדה תשים
ודומ וכן ויצו פרעה חציתיו שתלה ודומ בדמך תרין ונטה עלה קולתו וקול המון
שלו בה הן מפיק וו והן ברפי וכך קיבלום וכן מפיק יוד כמו ומיגוי גדול לגוי גדול ודומ במא ייבם
סיני בקדש סמוך למפיק יוד והוא רפי ומפיק אף אי אפשר
כל תיבה שתחלתה שני בתיק או שני כפין או כיופי והיה על האות
הראשונה שוא יהיה בדגש לעולם ולו נסמך לאויה ויהי בצאה ותתפשהו בצגרו ויהי בכללות הלא
פכרכמש ואכבדה צפרעה אשר שמת' בפרך ודומ ואם תהיה תחת האות הראשון מלך יהיה רפי כמנהגו
כמו והוא אשה בבתו לנהאזלו בבהילו ארמאי בכלאי אירא בפלגות ודע שזה שאמרנו כל בגד
כפת דסמך לאויה מתקרי ברפי חוץ מן הנזכרין אין הולטין בו אחר הכתב אא אחר וקריאה כמו ועשית
בדי אע"ג שאין סמך לו אמתו הרי הוא רפי לפי שאות מאותיות אויה נח נעלם בצד התיו והוא הי אואף
כמקצת דרכים לפיכך רואין כאלו היא סמוכה לאויה ותראה כדירפי כמו נתת וקנית ולקחת וביתך ובשעריך
בשפתך וירך ועבדיך ודומ זכולך באות נח מאותיות אויה בצד התיו אופצד הפך לכך הציין בו במקום

אני